

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ
ذَلِكَ قَوَامًا

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

كُلُوا وَاشْرَبُوا وَابْسُؤُوا وَتَصَدَّقُوا، فِي غَيْرِ إِسْرَافٍ
وَلَا مَخِيلَةٍ

İSRAF

Aziz Kardeşlerim!

Medine’de sıcakın ve kıtlığın yaşandığı günlerden biriydi. Peygamberimiz (s.a.s), Hz. Ebû Bekir ve Hz. Ömer ile birlikte sahabeden birini ziyarete gitmişti. Sahabî, bu değerli misafirlerin ziyaretinden son derece mutlu olmuştu. Zira Resûlullah’ın, hanesini ve bahçesini teşrif etmesi, onun için bir rahmet ve bereket vesilesiydi. Bir ağacın altına oturan misafirlerine o anda elindeki en güzel nimetler olan taze hurma ve soğuk su ikram etti. Rahmet Elçisi, hurmayı yiyip suyu içtikten sonra Allah’a şükretti ve şöyle buyurdu: **“Serin bir gölge, lezzetli bir hurma ve soğuk bir su... Allah’a yemin ederim ki, kıyamet günü bütün bu nimetlerden hesaba çekileceksiniz.”**^[1]

Aziz Müminler!

Peygamberimiz (s.a.s), yokluğun kol gezdiği bir zamanda bile nimetlerin hesabını hatırlıyor ve hatırlatıyordu. O, darlıkta da bollukta da her bir nimetin kıymetini bilmeyi ve israftan kaçınmayı öğretiyordu. Zira dinimizde israf haramdır. İsrâf, nimetin sahibi olan Yüce Allah’ın er-Rezzâk ismine saygısızlıktır. Bu yüzdendir ki Rabbimiz, Kur’an-ı Kerim’de müminleri bize anlatırken **“Onlar, harcama yaptıklarında ne israf ederler ne de cimri davranırlar. Bu ikisi arasında bir yol tutarlar.”**^[2] buyurmuştur. Peygamberimiz de **“Kibre kapılmadan ve israfa kaçmadan yiyiniz, içiniz, giyininiz ve sadaka veriniz.”**^[3] hadisiyle tüketimin de bir ahlaki olduğunu dile getirmiştir.

Kıymetli Kardeşlerim!

İsrâf, sahip olduğumuz nimet ve imkânları ölçsüzce kullanmaktır. Har vurup, harman savurmaktır. Hiç tükenmeyecek gibi bilinçsizce harcamaktır. İsrâf, sadece sofralarımıza hasredilemeyecek kadar kapsamlı bir kavramdır. Mesela zararlı alışkanlıklarla zihnin ve bedeninin tehlikeye atılması, sağlığın israfıdır. Kendisinden yaratılıp beslendiğimiz toprağın, hayat kaynağımız olan suyun, her bir nefesimizde muhtaç olduğumuz havanın hoyratça kirletilmesi, tabiatın israfıdır.

Kıymetli Müslümanlar!

Üzülerek belirtelim ki; günümüzde İnsanlık, daha çok kazanıp daha çok tüketmeye teşvik ediliyor. Harcamanın, hayatın anlamı gibi yansıtıldığı bir dünyada elbette bizim tüketim anlayışımız da hızla yara alıyor. Yaşadığımız dünyada her gün milyonlarca ekmek çöpe atılıyor. Tonlarca meyve ve sebzenin israfıyla devasa çöp yığınları oluşuyor. Bütün bunlar neticesinde alın terimiz, servetimiz, dahası geleceğimiz heba oluyor. Oysa dünyada yiyecek bir dilim ekmek, içecek bir damla su bulamadığı için yılda on milyona yakın insan hayatını kaybediyor.

Muhterem Müslümanlar!

Allah’ın bize verdiği her nimetin hem imtihan vesilesi hem de emanet olduğunu unutmayalım. Hutbemizi Peygamberimiz (s.a.s)’in öğrettiği şu dua ile bitirelim: **“Rabbimiz! Bütün işlerimizdeki israfımızı, ölçsüzlüğümüzü, cahilliğimizi, hatalarımızı ve bizden daha iyi bildiğin her türlü kusurumuzu bağışla! Ya Rabbi! Ciddi ve şaka yollu yaptığımız yanlışlarımızı, bilerek ya da bilmeyerek işlediğimiz günahlarımızı affeyle!”**^[4]

^[1] Tirmizî, Zühd, 39.

^[2] Furkân, 25/67.

^[3] Buhârî, Libâs, 1; Nesâî, Zekât, 66.

^[4] Müslim, Zikir, 70.